

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego X
na postanowienie Państwowej Komisji Wyborczej o rejestracji zgłoszenia
Koalicyjnego Komitetu Wyborczego o nazwie "Y" z dnia 2 kwietnia 2024 r.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 5 czerwca 2024 r.,

odrzuca skargę.

Marek Dobrowolski Krzysztof Wiak Maria Szczepaniec

UZASADNIENIE

Pismem z 9 kwietnia 2024 r. S.Ż – prezes partii X, pełnomocnik wyborczy komitetu wyborczego X (dalej: „skarżący”) złożył skargę na uchwałę nr [...] Państwowej Komisji Wyborczej (dalej: „PKW”) z 2 kwietnia 2024 r. w sprawie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego pod nazwą Y w celu wspólnego zgłaszania kandydatów na posłów do Parlamentu Europejskiego w wyborach zarządzonych na dzień 9 czerwca 2024 r.

Skarżący zarzucił obrazę prawa, poprzez nieuwzględnienie przez PKW przepisów art. 92 § 6, art 92a § 4 i art. 92a § 8 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 2408, dalej: „k.wyb.”) w procesie rejestracji wskazanego komitetu wyborczego. Jego zdaniem, PKW dokonała bowiem powyższej rejestracji pomimo złożenia protestu wyborczego przez komitet

wyborczy X, w związku z naruszeniem art. 92 § 6 k.wyb. w zakresie użycia nazwy partii zaewidencjonowanej w ewidencji partii politycznych pod nr [...] dla koalicyjnego komitetu wyborczego, którego partia X nie jest członkiem.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia o rejestracji Y i nakazanie PKW zmianę nazwy tego komitetu wyborczego, ewentualnie – o jego uchylenie i wezwanie pełnomocnika wyborczego tego komitetu do usunięcia wady w terminie 3 dni.

PKW przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. W piśmie z 24 kwietnia 2024 r. wniosła o odrzucenie powyższej skargi, jako nieuprawnionej lub o jej oddalenie – w przypadku jej merytorycznego rozpoznania.

W uzasadnieniu powyższego stanowiska wskazano, że zgodnie z Kodeksem wyborczym możliwe jest wniesienie skargi do Sądu Najwyższego na postanowienie PKW jedynie w przypadku odmowy przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego. Nie przewidziano natomiast możliwości zaskarżania postanowienia w sprawie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego. Co więcej, zgodnie z art. 161 § 1 k.wyb., pełnomocnik wyborczy ma prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego na uchwałę PKW w zakresie wytycznych wiążących komisarzy wyborczych, urzędników wyborczych i komisji wyborczych niższego stopnia. Przepis ten nie dotyczy natomiast zaskarżania innych uchwał, w tym dotyczących przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego.

PKW wskazała ponadto, że przekroczony został termin na wniesienie skargi od wskazanej uchwały. Od dnia jej podania do publicznej wiadomości do dnia wniesienia niniejszej skargi minęło bowiem 10 dni.

Niezależnie od powyższego, PKW zaznaczyła, że z treści art. 92 § 6 k.wyb. nie wynika, iż wyraźne odróżnianie nazw komitetów wyborczych oznacza brak możliwości użycia jakiegokolwiek wyrazu lub wyrazów (określenia) zawartego (zawartych) w nazwie innego komitetu wyborczego. Nie było zatem podstaw, aby PKW odmówiła przyjęcia zawiadomienia komitetu wyborczego Y jako niespełniającego wymogu z art. 92 § 6 k.wyb. Określenia „[...]” oraz „[...]” są wyrazami ujętymi w słowniku języka polskiego – nie są to więc nazwy zastrzeżone, które nie mogą być używane w nazwach tworzonych partii politycznych, stowarzyszeń, organizacji społecznych lub komitetów wyborczych. PKW

zaznaczyła ponadto, że każdorazowo rozpatrując zawiadomienie o utworzeniu komitetu wyborczego, szczegółowo analizuje, czy spełnia ono wszystkie warunki określone w Kodeksie wyborczym, w tym weryfikuje, czy nazwa i skrót komitetu są zgodne z przepisami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługiwała na odrzucenie jako niedopuszczalna z mocy prawa.

Zgodnie z art. 205 § 1 k.wyb. w zw. z art. 338 k.wyb., pełnomocnikowi wyborczemu służy prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego na postanowienie PKW o odmowie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego. Skargę wnosi się w terminie 2 dni od daty podania do publicznej wiadomości postanowienia o odmowie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego.

Przepis ten określa w sposób ścisły przedmiot skargi, jaka może być wniesiona do Sądu Najwyższego w związku z zawiadomieniem o utworzeniu komitetu wyborczego. Ustawodawca ograniczył go wyłącznie do „odmowy przyjęcia zawiadomienia”, czyli w razie kwestionowania niespełnienia ustawowych wymagań dotyczących złożenia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego. Legitymację w tym zakresie ma pełnomocnik wyborczy komitetu, którego dotyczy dana uchwała. Nie istnieje zatem podstawa prawna umożliwiająca zaskarżenie uchwały w sprawie „przyjęcia zawiadomienia” o utworzeniu komitetu wyborczego. Przepisy Kodeksu wyborczego, należące do gałęzi prawa publicznego, nie mogą być interpretowane dowolnie, a ich zastosowanie rozszerzane poza ich literalne brzmienie.

W zaskarżonej uchwale nr [...] PKW przyjęła zawiadomienie o utworzeniu komitetu wyborczego pod nazwą Y. Jak wskazano powyżej, w niniejszej sprawie nie istnieją ustawowe podstawy do wniesienia od tej uchwały środka odwoławczego.

Ponadto Sąd Najwyższy zauważa, że skarżący nie jest pełnomocnikiem wyborczym tego komitetu, a co za tym idzie – nie przysługuje mu legitymacja do wniesienia skargi. Sama skarga została natomiast wniesiona po upływie ustawowego terminu, o którym stanowi art. 205 § 1 k.wyb.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶
§ 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Marek Dobrowolski Krzysztof Wiak Maria Szczepaniec

ZG

[ms]